HAIMO ALTISSIODORENSIS
3. Viertel 12. Jh.
Seite 212v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

iudicauit de meretrice magna lustū ē enim ut que seq̄
sanguinē fudit - sanguinē bibat - hoc ē uindictā sangui
nis sustinet. Et idcirco laudandus ē qui siue ppt̄ uolup
tatū illecebras seu ppt̄ sanguinis effusionē n̄ n̄ iuste rep
bos ēdempnat. Amen quippe interpretat̄ uerū alla laudate
dnm. Cū aū thron̄ æ xxiiii seniores una sit eccla distinguūt
tur q̄a æ generalit̄ a xpo ut un̄ thron̄ æ specialit̄ in qui
bdā suis eminentioribus inbris mistice sedet sup thronos.
Idoq; se inuicē hortantes dicunt alla id ē laudate dnm.
Et uox de throno exiuit dicens. Laude dicite dō nro omes seruiet̄.
Hoc n̄ semel sed etiā sedō in p̄missa locutione factū legim̄ q̄d
hic iterū fieri iubet̄. Sed ut ipsa laus indeficiens semp̄ pseue
ræ ipsa mēbra mutua exhortatione informant̄ ut omes ca
laude dicant. Thron̄ enī ipsi s̄ seruidi. Cum q̄ de throno exiuit
uox æ autem sedō penetrat. mirū seruiad conseruos
exhortationis pferunt uerbū. Verū in hoc q̄d sequūt æ q̄
timetis dm. questio orit̄ q̄re timentes dm laudare petiant̄
cū ipse iohs dicat in epla sua quō timor pēnā habet æ qui
timet n̄ est pfect̄ in karitate. Alibi quoq; scriptū est q̄a
n̄ est speciosa laus in ore peccatoris. Sed sciendū est quia
duo sunt timores seruilis uidelicet æ filiū. Serui enim
timent ne flagellent̄ a dnis. filii autē ne oculos offen
dant pii patris. æ eos hereditate priuent̄. Ita q̄ aliter
timent reprobi atq; alit̄ iusti. Reprobi timent ne d̄ pnent̄
in inferno p suis peccatis. iusti autē ne aliq̄ndo peccat̄
æ oculos offendant sui creatoris. Isto itaq; timore tim
tes petiunt̄ laudare dm. Et de q̄ psalmista dic. Timor
dni casto permanens in secl̄m secli. Pusilli æ magni. pusillis
q̄ n̄ possunt penetrare altiora mysteria. q̄b; æ apls ait.
Non potui uobis loqui quasi spiritalib; sed q̄si carnalib;